

Ти стоїш, як сонце, в ореолі над моїм пульсуючим життям –
Присягаю, що твоєї волі я нікому знищити не дам.

Дмитро Павличко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 27-28 (14232-14233), 5 КВІТНЯ 2024 р. Роздрібна ціна 9 грн. 00 коп.

Боротися має кожен!

Довга війна ставить перед нами все нові, все важчі виклики. Та саме вони здатні продемонструвати нам самим, наскільки ми любимо й цінуємо свободу й Батьківщину, чим готові пожертвувати, яких максимальних зусиль докласти, аби довгождана, вистраждана перемога була нарешті здобута. Особливо чітко починаєш це усвідомлювати у хвилини, коли військові тиснуть руки цивільним. Таке неформальне, щире єднання завжди додає бажання працювати ще більше й завзятіше, додає надії та взаємної вдячності звичайним воєнним будням.

Нещодавно схожі почуття панували під час чергової зустрічі-нагородження, коли командування військової частини А 2167 (наших Чорних Запорозжівців) відзначило волонтерів, технічних фахівців Білої Церкви за значний внесок та реальну підтримку українських воїнів та військових підрозділів, які боронять рідну землю від російської агресії.

Вручаючи білоцерківцям медалі «За службу українсь-

кому народові», представник частини висловив величезну вдячність за благодійну допомогу в ремонті та обслуговуванні спецтехніки й обладнання, здійснені з високою якістю й відповідальністю у стислі терміни, що неможливо зробити у прифронтових ремонтних спецпідрозділах. За військово-знаряддя й обладнання, закуплене за їхні благодійні кошти, що дозволяє ефективно виконувати бойові задачі, зберігаючи життя нашим захисникам, підтримувати бойовий дух підрозділу та наблизити перемогу.

Також було відзначено керівника інтернет-магазину «ROVO-інструмент» Ростислава Бучковського, який ще з 2014 року, відколи російські війська вторглися в Україну, постійно підтримує наших бійців. Він забезпечує підрозділ генераторами й іншим необхідним обладнанням, чимало з якого придбане за його власні кошти.

Власне, в такі хвилини стає зрозумілим, що цю війну ми виграємо тільки за умови, що боротиметься кожен. На тому місці, де є, і тими засобами, що доступні.

Валерій КРАВЧУК

Достойні наставники юних волонтерів

З квітня 2022 року в нашому місті діє Білоцерківський навчально-волонтерський центр, який очолює Олександр Мамалига. Його учасники – члени міської Співки офіцерів, ветерани військової служби.

Командир навчально-волонтерського загону Валерій Пантюшенко велику увагу приділяє навчанню й вихованню молоді. А також їй вмінно поводитися у воєнний час.

– Наймолодшому учневі нашого загону тільки 14 років, – говорить Валерій Пантюшенко. – Але навіть у такому віці він уже знає, як виявити «розтяжку», як швидко перебігти з місця на місце, як схватитися від супротивника.

Їхній наставник наголосив, що всі учасники навчально-волонтерського загону обов'язково залучені до занять з тактичної медицини. Вони вже навчені, як потрібно накласти турнікет, тампонувати потерпілого, щоб зупинити кров під час поранення, як накласти наліпку, правильно вставити в ніс назофортельну трубку, якщо за певних обставин людина не може дихати. Ці знання можуть знадобитися, коли, наприклад, після влучання снаряда в будинок люди опиняються під завалами.

Крім того, юні помічники наших воїнів кожної суботи виходять на людні місця, де встановлюють жовто-блакитні й червоно-чорні прапори та долучаються до збору коштів на потреби нашої 72 бригади. Згодом передають їх досвідченому громадському діячеві, волонтерів, начальнику міського управління освіти і науки Юрію Петрику. Він закуповує все потрібне для наших воїнів та відвозить на передову. І навряд чи може

бути більш гідний приклад для патріотичного виховання учнівської та студентської молоді нашого міста, аніж приклад очільника освіти, безпосередніх вчителів, які не стоять осторонь великої справи. Тому й не дивно, що серед героїв, які захищають наш народ і нашу землю, так багато земляків-білоцерківців. Адже їх виховують патріотами достойні наставники.

Таїна БРАТЧЕНКО

Біль не вщухає...

На жаль, у нашу громаду продовжують надходити скорботні сповіщення про загибель на фронтових рубежах наших земляків.

В бою за Україну, її свободу та незалежність 21 березня в Макіївці Сватівського району на Луганщині внаслідок смертельного поранення, отриманого під час ворожого стрілецького обстрілу, поліг **Сергій Володимирович КОВАЛЬЧУК**.

Він працював на заводі ROSAVA в цеху ВЗТ водієм навантажувача складального цеху. До лав ЗСУ Сергій Володимирович був призваний 20 квітня 2022-го, де служив стрільцем механізованого батальйону в одній із військових частин. До останнього подиху 47-річний воїн Сергій Ковальчук був вірний присязі та гідно виконував свій військовий обов'язок.

В національно-визвольній війні з московським загарбником 22 березня загинув і наш земляк, солдат **Віктор Вікторович ПAVЛЮЧЕНКО**, якому 4 квітня мало б виповнитися тільки 40 років. Водій мінометного взводу військової частини А 7375, він поліг в районі села Победа Покровського району Донецької області, залишившись вірним військовій присязі та своїй землі.

Поховали воїна на Алеї Слави Сухоярського кладовища.

Попрощалася громада і з полеглим сорокасемирічним білоцерківцем, старшим солдатом **Віталієм Володимировичем БОЧКАРЬОВИМ**, який воював у роті вогневої підтримки військової частини А 4639.

Свій вічний прихисток захисник України знайшов на Алеї Слави кладовища в Сухому Яру.

Під час виконання бойового завдання біля Орлівки на Донеччині 22 березня загинув старший солдат **Віталій БОНДАРЕНКО**, навіднику військової частини А 4638 було тільки 30 років.

Поховали молодого воїна на Алеї Слави. Висловлюємо сердечні співчуття родинам та близьким і побратимам загиблих. Вічна шана та пам'ять героям України!

Вшанували загиблих захисників України

Перед пленарним засіданням міської ради, що відбулося 28 березня, міський голова Геннадій Дикий вручив 35 посвідчень родинам загиблих військовослужбовців, яким по-смертно було присвоєно звання «Почесний громадянин Білоцерківської міської територіальної громади».

Пам'ять усіх полеглих земляків присутні вшанували хвилиною мовчання.

Вічна їм пам'ять і безмежна вдячність за героїзм та найбільшу жертву – віддане життя заради незалежної та вільної України і всіх нас.

Заява міського голови Геннадія Дикого

Друзі, я маю офіцерське звання, а також військову спеціальність: офіцер протиповітряної оборони. Я ухвалив рішення вступити до лав Збройних сил України і з сотнями тисяч, мільйонами наших співгромадян стати на захист держави.

Я дуже люблю нашу Білоцерківську громаду і так само дуже люблю Україну.

На підставі звіту про роботу в 2023 році можна зробити висновок, що місто стоїть на міцних позиціях, розвивається бізнес, створюються нові робочі місця, інфраструктура підготовлена до будь-яких можливих атак ворога. Команда в місті працює злагоджено, як єдиний організм. Я прошу й далі зберігати цю єдність і працювати на благо громади.

Честь маю.

У Білій Церкві – надзвичайна ситуація, вибух у п'ятиповерхівці

Причиною скликання 1 квітня позачергового засідання виконавчого комітету Білоцерківської міської ради стала надзвичайна ситуація техногенного характеру за адресою: провулок Грузинський, 23.

Офіційні джерела інформують, що, коментуючи подію – вибух невідомої речовини на 3 поверсі, яка сталася 30 березня за вищевказаною адресою, секретар міської ради Володимир Вовкотруб зазначив: «Нині триває слідство, результати якого ще не озвучені. Внаслідок вибуху сильно постраждав другий під'їзд, були пошкоджені несучі конструкції будинку. Над ліквідацією наслідків події працювали всі місцеві служби, аварійно-рятувальні загоны управління надзвичайних ситуацій місцевого та обласного рівня, поліція, медики, психологи. Для ліквідації наслідків надзвичайної ситуації було задіяно близько 200 осіб. Усі спрацювали оперативно, у прибиранні території були задіяні наші комунальні служби.

Пожежу було локалізовано, але, на жаль, загинули 2 особи, госпіталізовано дитину – хлопчика 8 років – у важкому стані. Зараз дитина почувається нормально.

На жаль, сказати, яка буде доля цього будинку, – важко. Ускладнює ситуацію те, що 2005 року цей будинок мав аналогічну проблему – в ньому стався вибух газу, його реконструювали. 19 років по тому ситуація повторилася. Тому зараз працюють експерти, і за результатами експертного висновку ми будемо вирішувати, що робити з цим будинком».

Отже, ухваленим під час засідання рішенням визначено, що ситуація, яка склалася внаслідок вибуху та пожежі, що призвела до часткового руйнування житлової будівлі та квартир у ній і жертв, класифікується як надзвичайна ситуація (НС) техногенного характеру місцевого рівня. Утворено спеціальну комісію з ліквідації наслідків НС, яку очолив заступник міського голови Юрій Савчук.

Крім того, працюватиме й комісія з обстеження технічного стану житлової будівлі, яка визначатиме її загальний технічний стан та можливість відновлення. Очолюватиме комісію заступник міського голови Анатолій Кравець.

Члени виконкому ухвалили рішення про виділення коштів у сумі 3,5 мільйона гривень з резервного фонду бюджету Білоцерківської міської територіальної громади на здійснення першочергових заходів з метою ліквідації наслідків надзвичайної ситуації та на відшкодування витрат на проживання й харчування відселених мешканців будинку, які наразі проживають у готелі «Рось».

На відновлення постраждалої житлової будівлі та квартир з місцевого бюджету виділять 3 мільйони гривень, 500 тисяч гривень піде на відшкодування проживання.

Депутати міської ради під час свого позачергового зібрання підтримали виділення коштів.

Виконавчий комітет ухвалив рішення про закінчення опалювального сезону 2023–2024 років на території Білоцерківської міської територіальної громади.

Опалювальний сезон офіційно завершено

Нагадаємо, що опалювальний період може бути завершено, виходячи з кліматичних умов, згідно з будівельними нормами і правилами, державними санітарними нормами і правилами та іншими нормативними документами, в разі, якщо протягом трьох днів середня добова температура зовнішнього повітря перевищує 8°C.

Процедуру закінчення нинішнього опалювального сезону було розпочато з 2 квітня. Проте, щоб забезпечити необхідний температурний режим, «Білоцерківтепломережі» доручено продовжити подачу теплоносія закладам охорони здоров'я та дошкільним навчальним закладам (за наявності технічної можливості), згідно із заявами їхніх керівників.

«Відзнака міського голови» – волонтерам Білоцерківської громади

Перед засіданням позачергової 53 сесії, яка відбулася 28 березня, відзначили тих, хто своїми справами наближає Перемогу України в російсько-українській війні, – волонтерів, повідомляє офіційний сайт міської ради.

Нагрудним знаком «Відзнака міського голови» були відзначені: **Оксана Станіславівна Оранська** – волонтерська спільнота «Шалом»; **Анна Анатоліївна Юрченко** – Благодійний фонд «Благодійна організація «Відкриті долоньки»; **Юлія Петрівна Осовська** – Благодійний фонд «Благодійна організація «Добровольчий пошуково-рятувальний загін»; **Олександр Анатолійович Руденко**; **Сергій Володимирович Пустовіт**.

Доземний уклін за вашу небайдужість, енергійність та наполегливу працю заради Перемоги!

Всі варіанти чорного...

Будь-яке мистецьке явище просто мусить спричинити глибоке душевне потрясіння. Хтось дорікне: чи не забагато потрясінь на наші бідні душі? Може, хоча б мистецтво має лікувати, зігрівати, втішати й обнадіювати? Та без проблем – нехай буде й це, однак без потрясіння ефект виявиться нетривалий. Але є нюанс – це потрясіння має бути зі знаком «плюс».

Приміром, ви прямуєте на персональну виставку картин людини, про яку знаєте тільки те, що вона – потужна волонтерка, яка асоціюється з її дивовижним благодійним фондом «Ангели БЦ». Це вже інтригує. Як і меседж експозиції, закодований в її назві, – «Три крапки». А вже на порозі нашої любимой, можна сказати – «намоленої», виставкової зали ви замрираєте, не впізнаючи її. Замість традиційної вервечки полотен на стіні та на мольбертах уздовж вікон – чорні прямокутники м'якої тканини та прим'яті руді клапти паперу. Насправді за цією інсталяцією якраз і сховані картини – живі, яскраві, промовисті думки і відчуття авторки, які, аби стати нам зрозумілими, художниця відкривала по одній, здійснюючи відповідну посьвяту. І щоразу то було маленьке сильне потрясіння, як, власне, й має бути під час подібних зустрічей.

Та перед початком цієї гри пані художниця **Марина ПОТІХА** дещо розшифрувала оті «Три крапки». В її уяві цей філософський прийом, цей загадковий розділовий знак, який залишає незакритими усі гештальти, які, власне, й уособлює, вміщує в себе минуле, теперішнє й майбутнє, Віру, Надію та Любов – до людей, життя, мистецтва. Три крапки – це розмова, яка ніколи не закінчиться, постійний пошук та відкриття. Це про сенси, трансформації, переживання людини до та під час війни...

«Ці картини – про нас усіх, адже, хай що ми нині робимо, ми не можемо поставити крапку. Кожен із нас бажає поставити знак оклику!» – промовляє авторка, й ми розуміємо, про що вона говорить. Бо щиро дякує насамперед українському війську, завдяки якому можливі такі затишні, камерні мистецькі заходи. А потім – волонтерам, які понад усе прагнуть підставити плече воїнам на передовій. Відтак у всіх нас, поки триває ця клята війна, – три крапки...

У самої Марини Потіхи як художниці – також. Адже від кількох своїх виставок вона відмовилась, ті, що мали відбутися за кордоном ще 2022-го, брутално перекреслила велика війна. Та й взагалі творчість як спосіб світосприйняття і світовідображення на якийсь час було поставлено на паузу. З відомих усім причин...

Але ось яка штука.

Військові, з якими пані Марина тісно працює як волонтерка, дуже бажали, аби ця її виставка відгукнулася якомога більшої кількості людей. Тож вона хоче зробити їм сюрприз: створити для них презентацію, використавши враження відвідувачів експозиції. Аби там, на війні, хлопці почувалися так, наче також побували на заході в мирному місті...

А потім було знайомство з кожною із майже 40 робіт. Правда, у багатьох поки що немає назв. Але їх можуть запропонувати художниці

глядачі. Їй це подобається. Були проговорені коротенькі історії створення, натхнення, майже знищення, повернення, а ще – відчуття океану, квітів, вітру й коней, прагнень і фантазії. Історії кольорів, серед яких так багато темних, бажання «заплямувати життя – починаючи з полотен і закінчуючи одягом». Саме так, картини Марини Потіхи – це мікросвіти бризків, плям і плямочок, сміливих мазків і фантастичних образів, зачаєного в їхній глибині такого чорного, який для авторки хай не завжди, але часто бачиться як святковий.

Вона працює з рідким акрилом, лаком, а ще флуоресцентними фарбами, завдяки яким під час зміни освітлення змінюється й сама картина. Нам привідкрили подвійні сенси кількох із них. І це було справжнє потрясіння – бачити, як кризь початкове абстрактне зображення проступають обриси тих, хто пішов у небесні строї ангелів-захисників; як уважно дивиться нам в вічі українець Олександр Мацієвський, застрелений виродами-рашистами за фразу «Слава Україні!»; як ясніють символи рідного Києва, дорогої України...

Картини Марини Потіхи багатолікий й багатогранні. Їх можна читати по-різному, залежно від того, як повернути, чи від того, який образ розпізнаєте в них саме ви. Картини авторки-волонтерки можна придбати, тим самим долучившись до чергового збору на потреби військових. Можна й просто вкинути купюру до скриньки (до 10 квітня у виставковій залі бібліотеки №5 на проспекті Незалежності, 55). Адже ми всі зараз мусимо додавати дуже конкретних фарб до величного полотна Перемоги, яке важко, однак уперто і затято пишеться!

Валентина ХРАБУСТ

